

sund skepsis og bekymring over, hvilke konsekvenser det her kan få for brugerbetalingen i Danmark. Og jeg tror, at man gør klogt i at være opmærksom på, at det kan være svært både at fastholde en grundlæggende ikkebrugerbetaling i Danmark og så samtidig gøre sig til en del af det internationale marked, hvor tendensen kun går i én retning, nemlig mere og mere brugerbetaling.

Kl. 19:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undervisningsministeren.

Kl. 19:56

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Tak for en positiv og meget taknsom debat om et forslag, som bryder nye veje for internationalt samkvem på uddannelsesområdet i fremtiden.

Det globale uddannelsesmarked vokser eksplosivt. Danmark har et godt ry – på engelsk hedder det brand. Vi markedsfører Danmark som uddannelsesland. Vi vil gerne have flere til at komme til Danmark og studere, og vi vil gerne have, at flere danskere tager til udlandet og studerer. Nu vil vi så med dette forslag gerne styrke danske uddannelsesinstitutioners mulighed for at udbyde danske uddannelser med dansk kvalitetsgaranti. Det er jo det sidste, forslaget handler om.

Uddannelserne skal være godkendt til udbud i Danmark. De skal akkrediteres positivt af Akkrediteringsrådet, og det skal ske på grundlag af en akkrediteringsrapport udarbejdet af en internationalt anerkendt kvalitetssikringsoperatør, eksempelvis Danmarks Evalueringsinstitut.

Udbuddet skal ske efter reglerne for indtægtsdækket virksomhed og de supplerende regler om særskilt regnskabsaflæggelse, fordi der ikke må være mulighed for, at man tager fra danske uddannelser og giver til aktiviteter i udlandet. Selvfølgelig skal man ved starten kunne tage en risiko, men der må ikke over 4 år være noget som helst, som har flyttet penge fra danske uddannelser til danske uddannelser i udlandet.

Fru Nanna Westerby har været den mest kritiske, og jeg tillader mig at kalde hendes indlæg et ægte udtryk for gammeldags hjemstavnsocialisme. Altså, ingen må tjene noget på noget og slet ikke i udlandet. Jamen hvordan er det i dag? Tjener danske uddannelsesinstitutioner ikke masser af penge ved at sælge til private i Danmark, det gælder især de videregående uddannelser, især universiteterne? Jeg kan huske, da en universitetsrektor engang sagde, at sådanne

indtægter ingen sinde måtte overstige 15 pct. af det samlede budget. Hvordan er det i dag? Det er jo overskredet for længst, og alle er glade for det.

Men fru Nanna Westerby står tilbage i den gamle hjemstavnsocialisme, og det er næsten sødt. Jeg sikker på, at SF på et tidspunkt vil komme ud af denne hjemstavnsocialisme, og så vil vi alle kunne forstå, at SF betyder sen forståelse.

Kl. 20:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 136:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af et loft over klassekvotienter på maksimalt 28 elever på de gymnasiale uddannelser.

Af Nanna Westerby (SF), Christine Antorini (S) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Fremsættelse 17.03.2009).

Kl. 20:00

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):
Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 20:00

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Også dette forslag er tiden løbet fra. Når jeg siger »også«, er det, fordi tiden også er løbet fra det, som SF sagde under det tidligere forslag.

Efter gymnasiereformen er undervisningen ikke længere organiseret ud fra faste klasser. I grundforløbet undervises der ikke altid i stamklasserne, men ofte i mindre enheder med forskelligt antal elever.

I studieretningsforløbet varierer holddannelsen meget efter sammensætningen af studieretningerne, efter, hvor mange valgfag eleverne har, og efter, hvor mange blandede studieretnin-